

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 3/93

FIRE IN THE SKY

BASED ON
THE TRUE STORY

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055
175 06 Järfälla

Tfn 08 - 36 73 98

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening,
utkommer med 3-4 nr/år.

Medlemsavgift

	Helår 1/1 - 31/12	Nytt medlemsskap Halvår 1/7 - 31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	100:-	50:-
Pensionärer, studerande (avser heltid) Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	70:-	35:-
Om Du är intresserad av att få mer UFO-information prenumerera gärna på:		
UFO-Aktuellt. postgiro 50 50 60 - 4	150:-/år löpande	
Rapport Nytt postgiro 643 73 04 - 6	80:-/år löpande	

Omslagsbilden: Från filmen "Fire in the sky", (Paramount Pictures)

Hej alla UFO-intresserade!

Välkommen till ännu ett nummer av Stockholms UFO-nytt.

Som jag skrev i förra numret, granskar jag UFO-kulter. I min hand har jag en artikel med rubriken: Här ligger NASA i lä - i 27 år har hon flugit med UFO.

Första tanken när man läser rubriken är: Suck, ännu en UFO-troende. Jag förstår inte, varför vissa personer har ett sådant behov att känna trygghet genom s.k. "utomjordingar". Har de aldrig självanalyserat sig själva? Har de aldrig tänkt på varför de känner som de gör?

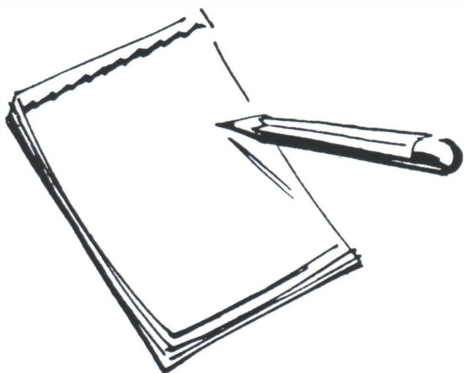
Det som de sysslar med är tro, det vill säga religion. Med den inställningen kommer man, enligt min mening, ingen vart med. Istället för att sitta och påstå att vi ska lita på "utomjordingarnas" utopi borde de istället undersöka UFO-observationer på ett förutsättningslöst sätt! Det är endast genom den metoden som vi i framtiden kan få svar på frågan: Vad är UFO?

Och varför skulle de i så fall, om de troende har rätt, kontakta betydelselösa medborgare (betydelselösa i den meningen att de inte har något egentligt inflytande i samhället) och meddela de så logiska budskap som: Vi måste få fred på jorden och avskaffa kärnvapnen. Varför dök inte "utomjordingarna" upp på 1800-talet och meddelade att man inte bör klyva atomkärnor?

Är det så att vi faktiskt lever i en "andlig kris" och därför söker hjälp från ovan. Det pratas ju mycket om att Sverige inte har så många troende kristna. Kanske försöker UFO-kulter och kontaktpersoner att vara ett alternativ till kristendomen. Enligt mitt tycke är det i så fall snett ute. Varför lita på utopiskt tänkande kontaktpersoner när man istället kan börja att samarbeta med varandra för att till slut få ett harmoniskt fungerande samhälle!

Mikael Sjöberg

	Sid
Innehåll:	
Inkomna rapporter	4
Föredrag Mats Nilsson, Philadelphia experimentet	5
Olika cirkelfenomen	6
Föredrag om Inkafolkets byggnadsteknik	7
UFO i gammal och ny belysning	8
Från AFU-bibliotekets hyllor UFO-rörelsen i USA från 1947 till 1990-talet.	9
Videokväll på Fältöversten	12
1890-talets flap	13
Pressklipp	14

Under den senaste tiden har inkomna fall ökat i antal, här följer några av de observationer som inrapporterats.

Natten mellan 22-23 juni satt en kvinna tillsammans med sin kamrat på en segelbåt och fiskade då de fick se ett starkt ljussken på himlen. Föremålet kom från nordväst, passerade i en rak linje över hela himlen som blev grå under tiden föremålet passerade och försvann sedan i nordost. Ca 10-20 minuters observationstid.

På kvällen den 17 juli mellan klockan 21.00 - 21.30 såg 6 personer ett silverfärgat, något avlångt föremål. Färdriktning söder-norr, och med en hastighet mellan 300 - 500 km. Inget ljud hördes.

Den 26 juli satt en kvinna i en stol på sin terrass för att vila en stund. Kvinnan såg upp mot himlen. Fick se, som hon trodde, en stor fågel med en svart vinge. Den försvann bakom husgaveln där hon satt. Kvinnan rusade upp och sa, att det här är ingen fågel. Gick ett par steg, såg föremålet komma fram bakom husgaveln. Kvinnan ropade på sin man som satt längre in på terrassen, men han hann aldrig fram. Det gick ganska fort i svävande, vaggande rörelser, liknande en manets vaggande, men kursen var rak, stabil. Försvann bakom ett träd och kom aldrig fram igen.

Natten till den 27:e juli vaknade en man till ett knarra på golvet. 5 minuter senare knarrade det igen. Mannen uppfattade ljudet som smygande steg på parkettgolvet. Han gick ut i vardagsrummet och lyssnade. Knarret hade upphört. Mannen satt kvar några minuter och lyssnade, när han plötsligt såg en stark ljusstråke lysa in i vardagsrummet genom fönstret. Ljuspunkten låg ca 10-12 m över marken mellan en tall och grannens husgavel, avståndet till ljuspunkten var uppskattningsvis ca 20-25 m. Ljuspunktens storlek bedömer mannen vara ca 40-50 cm. Fenomenet varade i ca 5-10 sekunder.

Torsdagen den 5 augusti klockan 10.58 såg en

Inkomna rapporter

kvinna från sitt köksfönster, som ligger fyra trappor upp i ett hyreshus i Hägersten, ett föremål utan vingar, och inga rotorblad syntes. Föremålet var gråsvart, ändrade ej hastighet eller höjd under tiden den passerade. När det försvann till höger, vickar eller rollar det från sida till sida, 2 gånger. Solen lyser då mot något som ser ut som plexiglas, litet ljusare, gråsvart på den delen som är uppåt. Inget ljud hördes. Observationstiden ca 50-50 sekunder.

Efter att ha sett Aktuellt på TV den 11 augusti, där de talade om att ett stjärnfall skulle äga rum på natten till den 12:e augusti, bestämde en man och hans kompis att de skulle gå och titta på stjärnfallet. Klockan var ca 02.00 och de befann sig på en grusväg mellan Bagarmossen och Söderbysjön. De såg upp mot himlen där de troligtvis såg stjärnbilden "Stora Björnen" samt stjärnfall lite här och var.

Mannen satt och titta på en stjärna som han trodde var den sydligaste stjärnan i stjärnbilden. Plötsligt började stjärnan röra på sig, även hans kamrat såg detta och ropade till. Stjärnan rörde sig i konstig färd i sydvästlig riktning på stjärnhimlen ner mot horisonten. Den dalade i en oregelbunden färd nedåt och försvann spårlöst innan träden skymde.

Under hela färden ner mot horisonten, var den hela tiden lika stor och lyste lika starkt som en stjärna, den blinkade inte heller. Båda observatörerna tyckte det var en sällsam upplevelse.

Vid 13.00-tiden den 18 september på södemalm i Stockholm såg 20 personer, 15-20 ljusa punkter mycket högt på himlen. Punkterna färdades mot NV. De försvann ganska plötsligt, men inte alla på en gång. Observationstiden var några minuter.

Detta var några av de inkomna rapporterna, är du intresserad av att läsa mer, prenumerera gärna på Rapport-Nytt, 80:- per år, postgirokonto 643 73 04 - 6.

Inga-Lill

Föredrag: Mats Nilsson om "Philiadelphia experimentet". Fältöversten 15/9-93

Mystiska händelser finns det gott om i historien. En sådan lär vara det s.k. "Philiadelphia experimentet" som än idag tycks ha en hel del frågetecken kring sig. Mats Nilsson, kvällens föredragshållare, tar oss tillbaka till 1943, året då alltsammans ska ha inträffat. Läget var en aning desperat. Amerikanerna ville naturligtvis vinna andra världskriget men det gällde att finna en effektiv metod att göra det med. Albert Einsteins fältteori tros ha utgjort grundprincipen för Philiadelphia experimentet. Vad gick då det hela ut på? Jo, man ville försöka göra ett fartyg, i det här fallet SS Eldridge, osynligt för fiendens radar. Tre stora elektromagneter placerades ut på skeppet i fråga, och nu återstod det bara att aktivera dem. Då skulle nämligen en sorts osynlig "ostkupa" täcka fartyget och skydda den från radarvågorna vilka inte kunde indikera att där verkligen fanns ett fartyg. Idag känner vi till att elektricitet kan vara skadligt. Exempelvis kraftledningar eller andra elektriska installationer bevisar detta. Men år 1943 var det här ingen självklarhet.

Det katastrofala i historien är att besättningen var kvar i fartyget under experimentet. När man då aktiverade elektromagneterna uppstod plötsligt ett sken kring skeppet och det blev mycket riktigt osynligt för radarn. Efter ca 20-30 sekunder slog man av spänningen vilket ledde till en katastrof. Fartyget försvann nu också visuellt och det var inte meningen. Några sekunder senare var det åter på plats i Philiadelphia. Samtidigt 32 svenska mil söderut, närmare bestämt i Norfolk, kunde man se hur ett exakt likadant fartyg uppenbarade sig för att sedan försvinna. Detta upprepade sig ett par på varandra följande gånger.

I Philiadelphia bevittnade en person vid namn Carlos Allende händelsen. Effekten blev enligt honom att fartyget "teleporterats" från Philiadelphia till Norfolk. D.v.s. att det inom loppet av en bråkdel sekund förflyttats mellan platserna. Vissa ombordvarande besättningsmän dog och andra lär ha blivit knäppa, enligt Nilsson. Därav ska ett talesätt ha kommit till efter händelsen: "Only the lucky men went mad". Experimentet blev naturligtvis hemligstämplat men läckte ut 1956 tack var ett brev till Office of Navy Research (Marinens forskningscentrum) i USA

skrivet av astrofysikern M.K. Jessup, känd författare, bl.a. av boken "UFO och Bibeln".

Flertalet böcker har uppmärksammat det omstridda experimentet. T.ex. Bertil Palm, som författat boken "Bortom vår verklighet", Palm påstår sig ha träffat några av de inblandade personligen. Lars Sjöström & Mats Kristofferson med "På verklighetens tröskel", och Charles Berlitz. En stor varning får Berlitz p.g.a. hans långt ifrån kritiska dokumentationer.

Det fartyg man använde sig av i projektet var en eskortjagare av typen DE 173. Beviset för det är att loggboken har återfunnits. Men bladen där det påstås stå om dess inblandning i experimentet är dessvärre bortrivna. Det man vet är dock att båten sjösattes den 25 juni 1943. Den 27 augusti samma år kom jungfrufärden att äga rum och 1956 såldes det till Grekland. Där slutar spåren.

Trovärdigheten hos både Jessup och Allende är det många som tvivlar på. Endast dokumenten på USA:s försvarshögkvarter Pentagon kan ge oss en antydning till att någonting var i görningen. Mats Nilsson är själv övertygad om att experimentet ägt rum. Än idag jobbar försvarsmakter med att göra saker osynliga för radar (t.ex. Stelth-flygplanet), övertygar han. Därmed inte sagt att alltsammans är sanning från början till slut. Nilsson ber oss ca 20 personer i lokalen att ta informationen med en stor nypa salt.

Efter föredraget fick vi se filmen "The Philiadelphia experiment", baserad på händelsen och förstås uppbyggd efter det vanliga amerikanska konceptet.

Det var verkligen roligt att konstatera att över tjugo personer kom till Stockholms UFO-förenings föredrag. Men det kanske inte var så konstigt med tanke på att Mats Nilsson, f.ö. en av veteranerna inom UFO-Sverige, var föredragshållare. För mig personligen är och förblir det endast en otrolig historia, hittills obekräftad till stor del. Man vet inte vad man ska tro/inte tro vad som egentligen hände denna dag 1943. Rykten är det ingen brist på heller inom det här området såsom inom UFO-ämnet. I UFO-Aktuellt planeras en artikel om just "Philiadelphia experimentet". Även i äldre nummer av tidningen finns uppgifter för intresserade att ta del av.

Olika cirkelfenomen

Det har under de gångna året framlagts en hel del teorier om vad som orsakar de, många gånger enormt stora cirklar som bildats i sädesfält runt om i världen, då mest i England, Australien och nu även i Sverige.

Ofta har det pendlat mellan att vara förfalskningar eller klotblixtar. Själv har jag inte någon egen teori, utan jag lyssnar på alla som kommer med förslag.

Jag tänker här nedan relatera några av mina favoriter. Det finns från rymdskepp till brunstiga rådjur. Jag har även hört en teori som säger att det kunde röra sig om flera hundra igelkottar som vandrar runt. Sådana teorier har jag utelämnat.

Naturligtvis var det UFO-teorin som först i raden uppenbarade sig, troligtvis beroende på att UFO-Sverige ingår i det projekt som bildats tillsammans med FOA och SMHI.

En långsökt, men ganska bra teori fick jag av en arbetskamrat som menade att det gick att dra linjer emellan alla cirkelarna i den ordning dom uppenbarade sig. Då skulle man få fram en stjärnbild. Och från den stjärnbilden kommer de UFO-varelser som besöker jorden. Som sagt en bra men föga trolig teori.

Den mest populära teorin bland forskare är nog klotblixte teorin. Den kan jag så lite om för att fälla ett utlåtande men den är lika intressant som någon annan. Dock kan man tillåta sig att vara lite skeptisk. Dock talar en hel del faktorer för den teorin. Ljussken i anslutning till att en cirkel bildas samt förekomsten av ozonluk. Men borde det i något fall finnas svedd säd eller brännmärken. Och varför detta plötsliga uppdykande av klotklixtar. Eller är det något vi inte tänkt på tidigare?

En teori jag fick vid ett tillfälle var att det måste väl röra sig om korn-blixtar. Det var ju ett korn-fält i Sala!!!

Flera teorier rör sig mer om meteorologiska fenomen. Inte så spännande kanske men lika väl möjliga. En är tromber vilket jag själv inte alls tror på om man menar tromb i den vanliga bemärkelsen då en sådan dels gör en bred gata och så borde den märkas mer där den drar fram.

Kärlekskranka rådjur var jag inne på tidigare. Den teorin kommer från en jägare som visste vad han talade om enligt vad man kunde läsa på text-TV för ett litet tag sedan. Visst tror jag på att rådjur uppträder på det sättet men skulle de vara förklaringen så skulle säden vara söndertrampad samt det skulle inte röra sig om perfekt runda

mönster. Säden skulle enligt mitt menande vara mer som "tröskad".

En annan teori är att det kan röra sig om någonting i jorden. Ett magnetiskt instabilt fält så att någon form av magnet-storm skulle uppstå. Dessa kan dyka upp och försvinna på ett ögonblick. Det är nog en teori som man inte vet så mycket om och där igenom också en aning kontroversiell även den. Kan den teorin höra ihop med s.k. leylines och i så fall kanske ligger svaret i vad några slagrutemän påstår, att cirklar dyker upp i närheten av fornlämningar. Fortidens folk visste ju mer om jorden och dess hemligheter än vad vi vet idag. Det är en spännande teori, om den håller.

Jag fick idag (15 aug.) en mycket trovärdig och kanske hållbar teori.

Under fina sommardagar då det bildas stora Cumulusmoln och Cumulonimbus-moln (bymoln och en typ av åskmoln) bildas också starka uppvindar. (Där kan man bl.a. se segelflygplan.) Dessa vindar kan under vissa omständigheter bli enormt starka och trombliknande. Då kan denna vindpelare gå från ett moln och ner till marknivån. Till skillnad från en vanlig tromb står den här stilla på samma ställe. Sker detta över ett sädesfält är cirkeln ett faktum. Så och förklaringen till dessa gäckande fenomen. Söm jag påstod så är den teorin mycket trovärdig. Det finns dock en enligt min mening stor nackdel. Varför har i så fall inte SMHI yppat ett ord om denna teori? Kanske för att den inte håller. Det är värt att göra efterforskningar hos SMHI.

Nu har vi en sak som sätter krokben på i stort sett allt jag tidigare tagit upp. Piktogrammen. Där finns det ännu i dags dato en enda teori som om den inte är 100% hållbar så näst intill och det är förfalskning. Gjord av människor alltså. Dock finns det fallgropar. Hur kan man göra så perfekta mönster? Hur kan man få ett helhetsintryck av dessa stora mönster? Hur kan man arbeta ostört år efter år utan att bli upptäckta? Dessa frågor kräver ett hållbart svar innan man kan ta till sig förfalskningsteorin. Det måste ta mellan en till 4 - 5 timmar att göra ett av dom mest komplicerade piktogrammen.

Ett enklare piktogram kunde man beskåda i Sverige under innevarande sommar, nämligen i Skyllberg, 19 km SSV om Hallsberg.

Till sist, när det gäller bevakningen av dessa cirklar i Sverige, har massmedia inte legat på

Föredrag om Inkafolkets byggnadsteknik

Den 10 november hade vi inbjudit Jens Tellefsen, KTH och medlem i föreningen, till föreningen för att hålla föredrag om inkafolkets byggnadsteknik. Vi var cirka 15 personer som hade kommit för att lyssna på Jens på Östermalms föreningsgård.

Jens började med att sätta oss in i inkarikets geografi. Vi fick en ordentlig överblick över alla städer, de viktigaste floderna och vägarna som inkafolket använde. På inkarikets höjdpunkt var landet lika stort som en tredjedel av USA. Det var ett enormt land om man betänker att de inte hade tillgång till någon telekommunikation som vi har i dagens bekväma samhälle. Men inkariket hade ett väl utvecklat vägnät och det fanns två huvudvägar, en kustväg och en bergsväg, som gick från norr till söder över riket. Löpare utförde kommunikationerna på dessa vägar och på andra lite mindre. Vägarna gick genom bergspass och på broar.

Det var den amerikanska Yaleprofessorn Harold Bingham som var en av pionjärerna i utforskningen av inkariket. 1911 fick han tips om en inkastad i bergen. Hans kollegor trodde att tipset var ännu en rövarhistoria eftersom många av inkaättlingarna tjänade sitt levebröd på att lura forskare. Men Bingham nappade på tipset och fann inkastaden Macu Picchu. Staden var överväxt och orörd. Byggnaderna var väldigt bälbevarade om man tänker på att de är byggda i ett jordbävningssdrabbat område. Moderna byggnader i samma område faller ihop som korthus vid jordbävningar, men de forntida står alltså kvar. Macu Picchu har troligen inte heller varit utsatt för något krig. Om det hade varit så borde åtminstone en del av byggnaderna varit raserade, men så är alltså inte fallet. Antagligen var det bergen runt staden som skyddade dem.

forts. från föregående sida

latsidan. Det har gått att läsa så gott som dagligen i någon tidning om fenomenet. Man har även tagit upp det helt seriöst med inslag i både radio och TV. Det är ett plus anser jag. Jag hoppas nu bara att alla journalister fortsätter i samma anda när det gäller UFO-fenomenet och den problematik vi står inför.

Mats Nilsson

I staden finns det också många terrasser och det måste ha gått åt tonvis med jord för att använda dem för odling. Därför måste de ha burit upp jord från klipporna längre ned för det kan inte finnas någon naturlig jord på den höjden som staden befinner sig på. Vinden skulle ha blåst bort den jorden i så fall.

Vi fick också titta på bilder av murar och byggnader. Varje sten är unik för murarna är uppbyggda av stenar av varierande form. Inkafolkets måste ha slipat stenarna på undersidan för att passa ihop dem med stenen under. Vilket otroligt jobb! Man tror inte heller att de hade tillgång till rep- och talgtekniken, alla stenarna måste ha upplacerats med hävstång. En av byggnaderna, som vi kan kalla för "soldyrkartemplet", är uthuggen direkt ur berget. En del utskjutande delar har lämnats kvar och andra har huggits bort. De påminner om de moderna konstnärernas verk, men på den tiden?...

Jens Tellefsen har lovat att komma tillbaka till oss i början av 1994. Alla tyckte att föredraget var väldigt intressant, men vi hann inte reda ut allting trots att vi höll på i tre timmar!

Mikael Sjöberg

UFO i gammal och ny belysning

Föredrag av Kristina Wennergren i Rättvik. Föredraget bevistades av 50-60 personer, och från Västerbergslagens UFO-förening deltog Stig Olsson och undertecknad.

Här följer referat och kommentarer från föredraget.

Sovrumsbesök

Små varelser som kommer om natten. Hösten 1990 står fyra stycken nere vid mina fötter. De har inga kläder på sig.

Jag blev bortburen genom väggen av fyra (personer). De undersökte mig - opererade hjärtat, sedan bär de mig tillbaka.

Mikrodiskar

Är detsamma som när vi undersöker djur med bedövningspilar och sätter halsband på dem för att följa deras vandringar.

Man börjar blöda näsblod när man fått en mikrodisk inopererad i huvudet (örat). Min egen dotter har en mikrodisk inopererad. Flera andra har haft näsblod samtidigt med de andra.

När hon går in i ett varuhus så börjar det tjuta i öronen på henne.

De har setts genom röntgen. En del syns, andra inte. Den är stor som en tioöring. Den inopererades på natten.

Jag är som en "planta" i ett växthus, de har öppnat bröstorgen på mig och spolat med ljus för att ta bort allt negativt. Dom kommer och tittar till oss med jämna mellanrum (Människobrolier) "De" besöker växthusen för att se hur vi mår, vi som fått "10-öringarna" inopererade.

Jag pratade med en granne en dag och att de skulle gå ut i skogen för att gå. Jag gick i skogen men min dotter gick inte in. Det verkar vara något som driver människor mot deras vilja,

""Dom" har växthus här på jorden. "Dom" kommer tillbaka och kontrollerar att allt står rätt till.

Efter föredraget följde en frågestund.

(Bernt) Jag frågade:

Under regreton = tillbakagång, använder du hypnos?

W. Nej jag använder någon form av avslappning - de hör allt omkring.

Bernt Är det en viss sorts människor du hypnotiserar?

W Ja, med alla människor går det inte att få fram något om vad som hänt tidigare med den metod jag har.

En dam frågade:

Har vi möjlighet att överleva på andra planeter?

W Om det skulle hända någonting här på jorden, finns det enorma rymdskepp stora som Afrikas kontinent.

I en villa i Stockholm finns en kvinna som har utomjordingar boende hos sig. Har medarbetare på stan.

Kommentarer

För det första var entrén för stor 70:- i förhållande till föredraget.

Påstående som framlades var vaga och det finns ingen trovärdig förklaring. T.ex. vissa mikrodiskar som var stora som tio-öringar kunde inte ses på röntgen. (Det måste vara dålig röntgen).

Människobroiler verkar vara lite häftigt att stå till svars för.

Rymdskepp stora som Afrikas kontinent?

Det är väl något som vi i alla fall måste se först.

Det som verkligen fick "föredragsbägaren" att rinna över var när Kristina Wennergren påstod att jorden är ihålig och att det inte finns någon glödande massa. Den glödande massan ligger som ett bälte runt jorden på en mils djup och mitt inne i jorden finns det en värld där det finns mycket människor. Mycket ska man höra.

Hela föredraget verkade vara pappersprodukt som inte var inläst. Ingen röd tråd i föredraget.

Det hoppades från fall till fall, och många gånger återupprepning.

Slutreplik för mig är: Ett dåligt föredrag.

Inträdet 70:- samt alla böcker som såldes för omkring 200:-, verkade vara business till 100 %.

Bernt

Fanatikern är den största tvivlaren

Från AFU-bibliotekets hyllor UFO-rörelsens historia i USA från 1947 till 1990-talet.

Är UFOs utomjordiska rymdfarkoster eller är alla UFO-iakttagelser ett psykiskt fenomen? Det har förekommit häftiga diskussioner om detta i Amerika ända sedan Kenneth Arnold såg sina flygande farkoster 1947. Men ingen har ännu lyckats ge ett tillfredsställande svar på frågan.

Det hela började den 24 juni 1947 när affärsmannen och piloten Kenneth Arnold var ute på en spaningstur i sitt privata flygplan och letade efter ett annat flygplan som hade störtat några dagar tidigare. Plötsligt fick han se nio skivformade föremål som flög med en vågliknande rörelse, ungefär som ett kastat tefat kan hoppa på en vattenyta. Han uppskattade deras hastighet till 2700 km per timme, vilket var en fantastisk hastighet på den tiden. Han meddelade markpersonalen, och när han en stund senare landade, möttes han av ett stort uppbåd journalister. Eftersom Arnold var en respekterad medborgare och dessutom sheriff, trodde de på hans berättelse. Nyheten kablades snart ut över världen och benämningen "flygande tefat" kom till.

Efter detta började människor över hela landet titta upp mot skyn och rapportera egendomliga flygande föremål. De liknade varken jetplan eller någonting i science fiction. Inga radioprogram om utomjordiska besök fanns vid denna tiden och de första Hollywoodfilmerna om "aliens", främlingar, kom inte förrän 1949. UFO-fenomenet kom inte från science fiction. Det var alldeles nytt och tycktes komma från ingenstans.

Eftersom tefat inte brukar flyga, drog benämningen "flygande tefat" ett visst löje över fenomenet. Det drabbade även Kenneth Arnold, som sa: "Om jag såg en tioväningsbyggnad flyga genom luften, skulle jag inte säga ett ord om det."

Men tidningarna publicerade massor av berättelser. New York Times intervjuade den sovjetiska utrikesministern Gromyko, som skämtsamt antog att UFO:n var diskusar från sovjetiska diskuskastare, som övade sig för de olympiska spelen.

Eftersom rapporterna fortsatte att strömma in fick Air Force (flygvapnet) i uppdrag av regeringen att utforska om de flygande föremålen

utgjorde ett hot mot den nationella säkerheten. Arbetet påbörjades den 22 januari 1948 under namnet Project Sign. Även armén, flottan och CIA började undersökningarna i liten skala.

Pilot jagade planeten Venus

Två veckor tidigare hade några vittnen i Louisville, Kentucky sett ett konformat, silverfärgat föremål med rött i toppen. Iakttagelsen rapporterades till Godman Air Force Base, där ett par flygkontrollanter sprang ut och såg föremålet i luften. Tre flygplan med kapten Thomas Mantell i täten skickades upp. Mantell försökte nå föremålet, men det steg allt högre. Han rapporterade att det var metalliskt och kolossalt stort. Trots att han saknade syrgasutrustning försökte han följa föremålet upp till 6000 meters höjd. Men han förlorade medvetandet, flygplanet störtade och han dog. Händelsen väckte ett enormt uppseende i pressen. Men project Sign förklarade att Mantell hade jagat planeten Venus.

Den 24 juli 1948 såg två piloter, Clarence S. Chiles och John B. Witted ett cigarrformat föremål med två rader fönster med en orangefärgad flamma från ena änden passera deras flygplan. Det väckte ett enormt uppseende. Project Sign sände en rapport om att UFOs var av utomjordiskt ursprung till stabschefen general Hoyt S. Vandenberg. Men han ansåg att rapporten saknade bevis och skickade tillbaka den. Några månader senare brände Air Force rapporten.

Den 3 februari 1949 gav Project Sign ut en rapport, där de drog slutsatsen att de varken kunde bevisa eller motbevisa de flygande tefatens existens. Enda möjligheten var om ett tefat landade på jorden.

Efter en tid ändrade Project Sign namn till Project Grudge. I stället för att undersöka möjligheten av att det fanns ett unikt fenomen, som Sign hade gjort, förnekade Grudge tefatens existens. Air Force anställde som vetenskaplig konsult J. Allen Hynek, som var professor i astronomi vid Ohio State University. Valet ansågs lämpligt eftersom Hynek trodde att UFO-fenomenet var ett skämt, som ingen vetenskapsman

kunde ta på allvar. Men han skulle med tiden komma att ändra mening.

År 1950 förklarade Air Force att UFOs inte utgjorde något hot mot den nationella säkerheten och Project Grudge upplöstes, i förhoppning om att hela historien snart skulle vara ur världen.

Men UFO-rapporterna fortsatte att strömma in och t.o.m. högre Air Force-officerare såg UFOs. Så Air Force beslöt att åter öppna Project Grudge, som senare bytte namn till Project Blue Book. Till chef utsågs kapten Edward J. Ruppelt, en dekorerad bombflygare från andra världskriget. Ruppelt var mycket duktig. Han planerade att förse en kamera med en särskild diffraktionslins för att kunna analysera spektrum av ljuset som utsändes från ett UFO. Han tänkte fotografera radarskärmar och mäta utstrålning från UFOs. Han ville ha hjälp av fysiker och ingenjörer. Men hans planer blev inte genomförda på grund av penningbrist och för lite personal.

Air Force-major och officerare såg UFO

Den 10 september 1951 inträffade en dramatisk händelse. En T-33-pilot och hans passagerare, en Air Force-major, såg ett runt, silverfärgat föremål, c:a 15 meter i diameter, sväva nedanför flygplanet. Vid samma tid höll en radaroperatör på marken på att demonstrera en radarutrustning för en grupp besökande Air Force-officerare. De fick se ett föremål på radarskärmen, som tycktes ha en hastighet av mellan 650 och 1100 km per timme. Det försvann snabbt.

Under sommaren 1952 inträffade en mängd sensationella iakttagelser över Washington. Människor såg okända föremål som kom upp i en kolossal hastighet och gjorde märkliga manövrer. Men astronomiprofessorn C.C. Wylie ansåg att föremålen var planeten Jupiter.

I januari 1953 bildades en panel av icke militära vetenskapsmän för att under tre dagar analysera Blue Bookdata. Panelen leddes av dr H.P. Robertson, som var expert på matematik, kosmologi och relativitet. De diskuterade tjugotre fall och såg två filmer. Resultatet blev att de ville försöka övertyga allmänheten om att alla UFO-fall gick att förklara. De hoppades att hela den löjliga affären snart skulle vara ur världen.

Kontaktpersonerna dyker upp.

Under 1950-talet framträdde ett antal kontaktpersoner, som i högsta grad fängade allmänhetens intresse. Det fanns fem kontaktpersoner som blev särskilt kända vid denna tiden. De kände varandra och understödde varandras påståenden. Den förste var George Adamski, som träffade en man från Venus, som

hade långt blondt hår och som han förde telepatiska samtal med. 1953 skrev Adamski sin bok "Flying Saucers Have Landed". Året efter följde Truman Bethurum i Adamskis spår med boken "Aboard a Flying Saucers". Bethurum träffade små män från planeten Clarion, som fanns i samma solsystem som jorden. Men astronomerna kunde inte se Clarion, därför att den alltid befann sig bakom solen. Samma år gav Daniel Fry ut sin bok "White Sands Incident".

Han träffade en man som hette Alan, som tog med honom på en åktur fram och tillbaka till New York på en halvtimme. Orfeo Angelucci fortsatte traditionen 1955 och blev också bjuden på flygturer. Sedan kom Howard Menger, som berättade om sina upplevelser i "From Outer Space to You". Han gjorde en sightseeingtur till månen och fick se underbara byggnader där. Kontaktpersonerna gjorde stor skada för alla som arbetade seriöst med att utforska UFO-fenomenen.

Kontroverserna börjar

Under 1950- och 1960-talet förekom många kontroverser mellan anhängare till den utomjordiska teorin och motståndarna till den. Jim och Coral Lorenzen grundade föreningen Aerial Phenomena Research Organization (APRO), och den pensionerade marinkårsmajoren Donald E. Keyhoe blev ledare för National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP). Båda organisationerna var övertygade om att UFOs var utomjordiska och att regeringen försökte dölja detta faktum.

Men Havardastronomen Donald H. Menzel förklarade att UFOs var hägringar, iskristaller och temperaturinversioner. Andra astronomer försäkrade att ingen hade tagit bilder av UFOs. Dr James E. Mc Donald, atomfysiker vid universitetet i Arizona hade varit intresserad av UFO-fenomenet i många år. Han trodde att den utomjordiska hypotesen kunde vara svaret på mysteriet. Han ansåg att CIA hade givit order till Air Force att "debunk" (avdramatisera) UFOs. Han fick tillåtelse att studera en del rapporter i Blue Book och fick sina misstankar bekräftade. Air Force hade mängder av märkliga rapporter, och Hynek hade inte sagt ett ord om det. Han för direkt till Hyneks kontor och slog näven i bordet och frågade: "Hur kunde du sitta på denna information i så många år utan att tala om det?" Hynek sa senare att denna händelse var som en fläkt av frisk luft.

Condon-rapporten

Efter åratals kritik från Keyhoe, Hynek, privata UFO-grupper, kongressen och pressen tillkännagav Air Force den 7 oktober 1966 att universitetet i

Colorado skulle studera UFO-fenomenet. Ledare skulle fysikern dr Edward U. Condon bli. Kommitten bestod av tolv vetenskapsmän som var psykologer, astronomer, kemister o.s.v. Det var meningen att det skulle bli en långvarig och grundlig utredning av UFO-fenomenet. Men redan från början blev det oenighet inom gruppen. Psykologen David Saunders trodde på den utomjordiska teorin. Men psykologen Michael Wertheimer och projektsamordnaren Robert Low tyckte att teorin var absurd. Condon hade en mycket negativ inställning och berättade middagshistorier om kontaktpersoner i syfte att förlöjliga UFO-ämnet.

En dag hittade David Saunders och Norman Levine i en pärm en kopia av ett brev som var skrivet av Low. Där framgick det att Low inte trodde på UFOs, men han ansåg att man skulle utföra ett trick, som bestod i att allmänheten skulle få uppfattningen att det rörde sig om objektiv forskning, men den vetenskapliga världen skulle få en bild av skeptiska forskare, som gjorde sitt bästa att verka objektiva, men som absolut inte väntade sig att finna ett tefat. Papperet visades för andra medlemmar. Condon blev ursinnig och anklagade Sanders och Levine för att ha stulit brevet ur Lows personliga pärmar och avskedade dem.

Oenigheten inom gruppen fortsatte och snart var det bara Low och två andra medlemmar kvar av de ursprungliga tolv. Condonkommittens slutrapport kom ut i januari 1969. Det var en tjock lunta på 989 sidor, som handlade om UFO-historia, allmänhetens reaktion, plasma, radar, meteorologi o.s.v. Condon använde två sidor för att bevisa att kontaktmannen Bethurums planet Clarion, som befann sig bakom solen, inte kunde existera. Av ett 90-tal omnämnda UFO-fall var ca 30 % oförklarade, alltså äkta UFOs. Men Condons slutsats var att det fanns inga bevis för att UFOs skulle vara rymdskepp från en annan civilisation. "Men om sådana bevis längre fram kommer i dagen, måste vi naturligtvis revidera vår uppfattning", skrev han.

UFO-troende bör få spöstraff

Tidningarna reagerade på olika sätt men många accepterade Condons åsikter. I ett föredrag jämställde Condon UFO-studier med astrologi, spiritualism, psykikinesi och andra pseudovetenskaper. Han ansåg att utgivare som publicerade sådant eller lärare som lärde sina elever någon sådan pseudovetenskap borde få offentliga spöstraff och sedan för alltid avstängas från sina yrken.

Det bestämdes att Project Blue Book skulle

avslutas i december 1969. Condonrapporten och avslutandet av Blue Book inverkade på allmänhetens intresse för UFO. Tidningarna slutade praktiskt taget att skriva om UFO-ämnet och både NICAP och APRO förlorade många medlemmar och fick stora ekonomiska svårigheter. Men forskningen fortsatte.

1973 och 1974 såg tusentals människor oidentifierade flygande föremål i luften. 1973 när Hynek var 64 år, grundade han the Center for UFO Studies (CUFOS) i Northfield, Illinois. Centret undersökte jord och plantor som kunde vara påverkade av UFOs, gjorde medicinsk undersökning av påverkade människor och djur, studier av UFOs rörelsemönster, psykologiska studier av vittnens tillförlitlighet och fotografiska och spektroskopiska analyser av UFOs. Organisationen Mutual UFO Network (MUFON) kom också till vid denna tiden.

Donald Keyhoe gav vid sjuttiofem års ålder ut sin femte bok om UFOs år 1973. Den hette Aliens From Space, och i den berättade han om sin kamp med Air Force och regeringen. Keyhoe föreslog att man skulle reservera ett stort landområde där UFOs kunde landa och att man skulle bygga en stor modell av ett UFO för att dra till sig utomjordingarnas uppmärksamhet. Dolda televisionskameror och mikrofoner skulle inregistrera ufo-nauternas reaktioner.

Ombordtagningarna börjar

I januari 1965 publicerades för första gången en berättelse om en "abduction", ett ombordtagningsfall. Det inträffade 1957 i Brasilien. Lantbrukarsonen Antonio Villas-Boas arbetade en kväll på sin fars farm, när han såg ett UFO landa i närheten. Fyra små varelser tog ombord honom på UFOt, där han hade ett kärleksmöte med en blond, snedögd flicka. Sedan sattes han tillbaka till jorden.

En tid därefter blev Betty och Barney Hill bortrövade från sin bil och förda ombord på ett landat UFO. Där fördes de till var sitt rum och blev föremål för medicinska undersökningar. När de så småningom kom hem upptäckte de att två timmar hade försvunnit på ett oförklarligt sätt. Därefter har antalet abduktionsfall tilltagit i hög grad. UFO-iakttagelserna har trappats upp undan för undan. Det började med att människor såg farkoster och ljusfenomen i skyn. Därefter sågs småväxta utomjordingar i eller utanför landade UFOs. Sedan kom kontaktmännen, som träffade utomjordingar och fick följa med på flygturer i deras farkoster. Och till slut kom alla ombordtagningsfallen, som har funnits i stor

Samla inte all Din
UFO-information på
hög utan dela gärna
med Dig och sänd in
kopior på Ditt material
till Stockholms UFO-
Nytt.

forts. från föregående sida

Från UFO-bibliotekets hyllor...

mängd under 1980-talet och början på 1990-talet.

Trots all forskning som har funnits i USA och andra länder i många år har ingen ännu kunnat förklara UFO-gåtan. Den väntar på sin lösning.

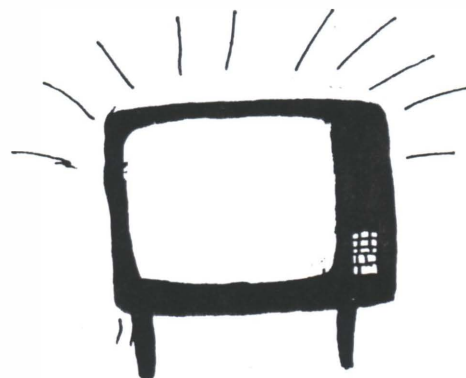
Källa: David M Jacobs: The UFO controversy in Amerika (som är en doktorsavhandling)
Denna boken och många andra finns att låna från AFU-biblioteket.

Adressen är:

Arkivet för UFO-forskning,
Box 11027,
600 11 Norrköping,
tel. 011 - 13 86 66.

Elsie-Marianne Molin

Videokväll på Fältöversten

Den 11:e oktober var det återigen en träff på Fältöversten, en videokväll, med inspelade program av Arthur C Clark från Discovery.

Kvällen inleddes dock med att Stefan Roslund, berättade kort om sin och Clas Svahns resa till Ryssland som de bara några dagar tidigare hade kommit hem från.

Innan vi gick över till Arthur C Clarks program, såg vi ett avsnitt om cirklarna i sädesfälten, hämtat från MTV, som en av våra medlemmar, Lars Johansson hade med sig.

Efter den videon såg vi tre program av Arthur C Clark, som handlade om att gå med slagruta, att vandra på glödande kol, samt ett UFO-avsnitt.

Kvällen avslutades med ytterligare en video, UFO-avsnittet från serien "Möte med det okända".

När vi sedan vandrade hemåt hade många av oss, ögon fyrkantiga som TV-rutan, men trevligt var det.

Inga-Lill

Hjälp UFO-Sverige att synas

Nu kan du köpa UFO-Sveriges rockslagsnål, se bilden.

Nålen är 1 cm i diameter, svart botten, texten guldfärgad.

Nålen kostar *endast* 20:- + port 2:90, som du sätter in på postgiro 477 81 97-6, Inga-Lill Wallin.

Märk talongen UFO-nål.

1890-talets flap.

Åren 1896-97 förekom många UFO rapporter i USA. Begreppet som UFO eller flygande tefat fanns inte då, men observationer gjordes ibland, och då kallade man dem mystiska luftskepp. Det var särskilt vanligt i mellanhästen, t.ex. Kansas City, Chicago, Indiana m.fl. platser. Luftskeppen var faktiskt uppfunna, men det fanns inte sådana som kunde användas i regelbundna flygningar, och framför allt fanns det bara i Europa och inte i USA så tidigt. Tyvärr hände ofta att tidningarna inte var så noga med att kontrollera alla berättelser som folk berättade. I några av tidningarna skrevs det om närbilder som vi kanske skulle ha kallat det idag.

Anders Liljegren är en av de svenska UFO-loger som har tittat på de här fallen genom att studera svensk-amerikanska tidningar från 1896-97. Han har därigenom hittat en del intressanta saker. Mest känd är nog fall som beskrevs av den kontroversielle författaren Charles Fort i hans bok "Länder bortom verkligheten", där en del tidningsartiklar finns återgivna. Vid genomläsning av några gamla "Fate" (en amerikansk tidning), kan man hitta några godbitar t.ex. de i november-numret nr 1966. Man har återgivit urklipp från Topeka State Journal, Kansas City Times, Chicago Tribune och Herald från Eureka i Kansas, som skrev om luftskeppshändelserna på 1890-talet. De närbildsfall som skildras, handlar inte om kortväxta "UFO-gubbar", utan det var vanliga män i helskägg som vistades i närheten av skeppen. Rykten florerade om mystiska miljonärer och uppfinnare, som åkte omkring i skyn. Sådana berättelser var vanliga. Särskilt i april 1897 gjordes många observationer, t.ex. av Jim Hooton, som intervjuades av Arkansas Gazette, där en skiss av skeppet visades. Den bifogas till denna artikel. Ytterligare en annan berättelse finns i "Fate", som här återges förkortad och översatt.

Så luftskeppet.

Två män i Hot Sporing svär på att detta är sant.

"Polisman John J. Sumpter och vice sheriff John Mc Lemores berättelse återgavs i Democrat en little Rock tidning, och även i Daily News Rekord 13 maj 1897. De hade ridande varit på uppdrag under en natt några dagar tidigare. Trots risken att bli betraktade som skämtare av bekanta ändrade de ej sin historia, och då de är tillförlitliga

karlar har man ansett att det är förbryllande.

Polisman Sumpter skrev till sist ner en redogörelse på vilken även en Mr Mc Lemoire skrev under och den följer nedan:

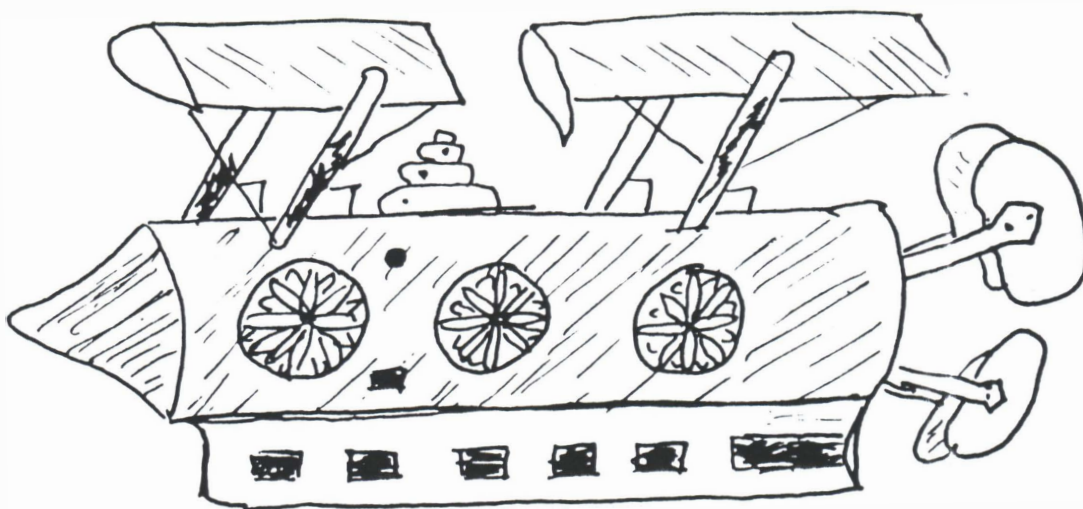
"Vi red från denna stad natten till 6 maj 1897 då vi såg ett starkt ljus på himlen. Vårt uppdrag gjorde att vi ej ville föra oväsen. Efter 7-8 km ridande bland bergen såg vi ånyo ljuset, denna gång närmare jorden. Vi höll hästarna och såg snart hur det försvann bakom ett berg. Snart vägrade hästarna att gå, och vi såg två personer som gick omkring med lyktor på ungefär 100 meters avstånd.

Dragande våra winchesters med tanke på den betydelsefulla situationen - kommenderande: Vilka är ni och vad gör ni? En skäggpriyd man med lykta i handen frågade först vilka vi var, och fortsatte sedan att berätta om hur han och en kvinna samt en yngre man var ute på resa landet runt i luftskepp. Vi kunde se ett 20 meters cigarrformat luftskepp svagt avtecknande sig mot himlen. Det såg ut som bilderna i tidningarna sista tiden. Det regnade och vi skyttade även en kvinna i bakgrunden. Mannen med de stora polisongerna erbjöd oss skjuts till en plats där det inte regnade men vi föredrog att stanna.

Vi frågade också mannen varför det starka ljuset tändes och släcktes så mycket, och hans svar var att det drog för mycket kraft från själva framdrivningen. Han sa även att de skulle kunna stanna i Hot Springs, men de skulle snart avsluta sin landsomfattande resa i Nashville. "Eftersom vi var i brådska kunde vi ej se då de startade, och när vi ca 40 min senare återvände fanns inget att se".

Underskrivet av John J. Sumpert och Jon Mc Lemoire inför domare C-G Bush, 8 maj 1897.

Tyvärr förekommer en del berättelser om 1890-talets spökluftskepp som troligtvis inte är sanna. Ett klassiskt fall är det om den infångade kon. Det var nämligen en bonde i Le Roy i Kansas som påstods ha blivit av med kreaturet när en lasso hade sänkts ner från ett rymdskepp och snärjt en ko och fört kon ombord. (Ibland uppges en oxe eller en kviga.) Både den berättelsen och den absurda fallet med den begravda rymdvarelse är påhittade fall som människor med god fantasi, lyckades få tidningar att trycka på den tiden. Andra fall påminner inte så lite om dagens närbilder, lägg märke till att hästarna i ovan-

"Capt. Jim Hoorton ritade denna skiss från minnet för Arkansas Gazette år 1897."

stående berättelse vägrade att gå när de närmade sig luftskeppet, och att de båda männen överraskades nattetid av något oväntat, nästan lite överkligt ungefär som vid dagens bilstopp.

Hooton var anställd vid Iron Mountain järnvägen. Vid en närobservation såg han en konstig sak på marken samt en man utanför. De växlade några repliker innan mannen hoppade in i farkosten och den försvann i ett ögonblick. Han ritade farkosten efteråt och nog finns de drag av både 1800-talets ångteknik och den tidens uppfattning om flygplan i linjerna.

Håkan Fenander

Färskas nyheter
från UFO-Sverige

Ring

UFO-info

018 - 555 000

Gefle Dagblad 93-09-15

Kommer ni ihåg spökbomberna ?

SVÄRFÖRKLARLIGA Ljusfenomen på himlen har alltid intresserat människor och givit upphov till skilda tolkningar. För några hundra år sedan tillskrevs de ofta en gudomlig makt och betraktades som varningar och förebud för kommande olyckor.

I senare tid har de kallats UFO och stundom uppfattats som orsakade av rymdskepp från andra världar, så kallade flygande tefat.

Året innan de första rapporterna om flygande tefat från USA 1947 nådde ut över världen gjordes en mängd observationer av ljusfenomen över främst norra Sverige. Många tyckte sig ha sett att ljusskenen härrörde från vinglösa metallglänsande cigarformade föremål som med hög hastighet drevs fram i luften. I tidningsartiklar redogjordes för fenomenen under benämningar som "spökbombare" och "spökraketer".

Då jag för närvarande arbetar med en vetenskaplig undersökning som delvis berör de så kallade "spökraketerna" vore jag mycket tacksam för uppgifter från personer som själva sett eller hört talas om

fenomenen. Som folkminnesforskare är jag främst intresserad av den personliga upplevelsen och av vad som berättades om iakttagelserna ute i bygderna.

När och var gjordes iakttagelsen? Hur uppfattades det, man såg? Hördes något i samband därmed? Vilken förklaring gavs till det iakttagna? Vad ansåg närstående och grannar?

Vad kallades ljusfenomenet? Hur påverkade tidningarnas rapportering den enskilde läsaren? Det finns en mängd frågor av intresse och svaren på dem kan tillföra folkminnesforskningen betydelsefulla kunskaper.

Därför ber jag de personer som har hägkomster från sommaren 1946 och såg eller hörde talas om de mystiska ljusskenen att ta sig tid att skriva ner vad som finns i minnet och sända in sina uppteckningar till

Docent Jan Wall,
Folkminnesavd. vid Språk-
och Folkminnesinstitutet,
Vallgatan 22,
411 16 Göteborg.

Jan Wall

Cirkelfenomen kan vara äkta

Av CLAS SVAHN.

Teorierna är många: utomjordiska besökare, jordstrålning, rådjur, klotblixtar, starka vindar, övergångsling, ett nytt okänt väderfenomen. I dag tyder det mesta på att det svenska cirkelmysteriet är skapat av människan själv.

Men det finns också äkta cirklar.

Från luften är de vackra, nästan som konstverk. Från marken förvånas man över exaktheten på de nedböjda stråna.

Cirkelfenomenet lämnar ingen oberörd.

Teorierna om vad som ligger bakom cirkelarna har varit många. Slagrutemän, medier och ufo-intresserade har i sommar trängts med journalister och nyfikna.

– Det har varit rena vallfär-

den hit, säger journalisten Birger Nylén på Falu-Kuriren i Orsa som tillsammans med en kollega från Dala-Demokraten avslöjat cirkeln som bluff. Några gymnasielungdomar hade trampat upp monstret med hjälp av en bordsskiva.

”Enkelt”

Liknande metoder har också använts i England. Vid en tävling i att göra förfalskade cirklar sommaren 1992, visade det sig att samtliga tolv grupper lyckades göra komplicerade formationer nattetid utan lampor och utan att lämna några spår efter sig.

En av de mest kända cirkelfuskarna, Doug Bower i Southampton, som ligger bakom flera hundra formationer genom åren vittnar om hur lätt det är att tillverka också komplicerade formationer.

I Sverige har cirklar rapporterats från elva platser i som-

● Den 6 juli, 2 km från Sala centrum. Två cirklar, 12 meter och 6 meter i diameter.

● Den 17 juli, Harplinge, norr om Halmstad. En cirkel, 14,85 meter.

● Den 29 juli, Skyllberg, söder om Hallsberg. Komplicerad cirkel med två ringar förbundna med ekrar. Total diameter 36,4 meter.

Bakvänt F

● Den 30 juli, Åsperud, nära Skyllbergscirkeln. Cirkel med två ringar och ett bakvänt ”F”. 88,4 meter i diameter.

● Den 30 juli, Bräcke, norr om Helsingborg. Något oval cirkel, strax under 20 meter.

● Den 31 juli, Ljungby, nordost om Falkenberg. Något oval cirkel, 14,88–16,20 meter.

● Den 21 augusti, norr om Göteborg. Något oval cirkel, 9,9–10,4 meter.

● Den 21 augusti, Wäro Norrgård utanför Linköping. Cirkel (diameter 8 meter) med cirka 20 meter långgång.

● Den 3 september, Tjärna ångar 1,5 km från Borlänge centrum. 27,7 meter lång komplicerad formation.

● Den 17 september, Holen utanför Orsa. Två cirklar (13 meter och 15 meter) förbundna med en gång och ett utskott från den större cirkeln.

● Början av september. Hamnäs utanför Söderhamn. 7–8 mindre ringar, 3–4 meter i diameter.

Flera av cirkelformationerna har nu avslöjats som bluff, bland andra de båda cirkelarna i Skyllberg och Åsperud men också i formationen utanför Orsa, Borlänge och Göteborg har undersökare hittat spår efter människor. Hamnäsringarna var gjorda av rådjur. Den engelske experten Paul Fuller anger andelen förfalskningar till närmare 98 procent.

Inte bara bluff

Men det finns också rapporter som visar att cirkelarna

inte enbart är bluff. Ett dusintal personer har sett cirklar bildas framför ögonen på sig. Det har då alltid rört sig om enkla cirklar – aldrig komplicerade mönster som de i Orsa och Borlänge.

Också Riksorganisationen UFO-Sverige, som undersökt samtliga svenska formationer, tror att det kan finnas riktiga cirklar. Kurt Persson, på föreningens rapportcen-

tral, bedömer i dag två cirklar – de i Sala – som intressanta. Föreningen samarbetar sedan sommaren 1991 tillsammans med Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, SMHI, och Forsvarets forskningsanstalt, FOA; i ett projekt för att kartlägga och försöka hitta en förklaring till cirkelfenomenet i Sverige.

Hypotesen är att det finns ett hittills outforskat meteorologiskt fenomen bakom bildandet av de enkla cirkelarna. □

25/9-93

Fortfarande nya UFO-observationer

●Då det amerikanska flygvapnet år 1966 bad professor Edward Condon från University of Colorado att undersöka de mystiska fenomenen i rymden, som kallades "flygande tefat" eller UFO, blev det inledningen till ett synnerligen omfattande arbete.

MELLAN HIMMEL och JORD

Dessförinnan hade befolkningen visat ett stort intresse. UFO-fenomenen debatterades, användes i tecknade filmer och science fictionlitteratur, men de observerades och studerades även helt seriöst av många.

Det visade sig, att det fanns rapporter om UFO helt tillbaka i historiens allra äldsta källor. Det fanns dessutom en del fotografier av UFO, som föreföll att vara äkta och inte rörde sig om fototricks eller liknande.

I speciella UFO-föreningar och tidskrifter runt omkring i världen sysselsatte man sig systematiskt med de mystiska fenomenen i rymden. Medlemmarna organiserade nattvakter för att övervaka himlen, och de fotograferade och rapporterade, vad de såg.

En Gallup-undersökning visade, att fem miljoner amerikanare påstod, att de själva hade sett en UFO, och att nästan hälften av USAs befolkning var övertygad om att UFO existerade.

Condon-kommissionen arbetade under två år. Den 31 oktober 1968 kunde den framlägga en rapport på 1 485 sidor. Det grundläggande materialet bestod av över 60 000 rapporter från ögonvittnen, som hade observerat UFO.

Kommissionens konklusion var att det inte fanns någon orsak att antaga, att "denna planet besöks av eller är under observation av föremål från rymden".

Men var det verkligen en oangriplig, vetenskaplig konklusion? Inte för vetenskapsmän som dr James McDonald och professor J Allen Hynek. Och inte heller för många andra människor runt omkring i världen.

Det viktigaste var, att det fortfarande kom rapporter om nya observationer av UFO.

Kritiken mot Condon-kommissionen riktades först och främst mot arbetsmetoden, som man tyckte var ovetenskaplig. Av de 60 000 rapporterna hade man endast sysslat med de ca 6 000, som man trodde man kunde förklara. Det var observationer, som

En del UFO-observationer fanns det normala förklaringar på. Det kunde vara speciella molnformationer eller observationsballonger.

det fanns naturliga förklaringar på. För sådana måste naturligtvis förekomma i ett så stort antal rapporter. Här var det inte UFO man hade sett. Det rörde sig t ex om speciella molnformationer, meteorologiska observationsballonger, satelliter, meteoror, klotblixar, leksaksdrakar eller speciellt klara stjärnor såsom Venus, Jupiter eller Saturnus.

Men materialet omfattade allt-

jämt en rad observationer, som inte omedelbart kunde förklaras på naturligt sätt. Men dessa avvísade kommissionen som ointressanta.

Önskade man att mörklägga något, som i själva verket rörde sig om avancerade, hemliga vapen för användning i ett kommande atomkrig? Det är en av de frågor många har ställt sig i denna förbindelse.

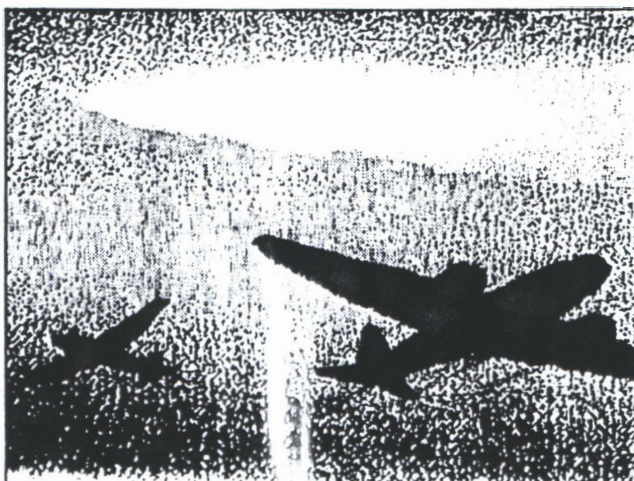
Skånska Dagbladet

7/10 - 93

Hemlig militär utrustning förväxlad med UFO-fenomen?

• Lika länge som det har funnits krig och militärstyrkor, har det existerat nya vapen, vilka hölls strängt hemliga, för att man skulle kunna bevara ett försprång och det övertag som överraskningsmomentet betyder.

Så var fallet med Hannibals elefanter, som marscherade mot forntidens Rom och med medeltidens stenkastningsmaskiner och jättetorn för att storma borgar, som förut varit ointagliga. Det gällde också Hitlers fruktade V 1 och V 2-raketvapen under andra världskriget.

Många piloter såg mystiska fenomen under andra världskriget – föremål som passerade med mycket större hastigheter, än den tidens propellplan kunde prestera.

MELLAN HIMMEL och JORD

Därför är det inte överraskande, att en del av dem som har studerat UFO-rapporter påstår, att det rör sig om avancerad, jordisk militär utrustning, som hålls så hemlig som möjligt.

Och att detta är förklaringen på, att officiella uttalanden om dessa himmelska fenomen både

är sällsynta, kortfattade och mest går ut på att skapa ro i saken.

Men fortfarande finns det mycket som tyder på, att det finns andra fakta när det gäller UFO-frågan än den, som kanske har hemligt militärt ursprung. Även militära kretsar har funnit dessa himlafenomen mycket mystiska. Under andra världskriget kom det många rapporter från piloter både hos de allierade och hos axelmakterna, att man hade observerat mystiska lysande föremål, som passerade med stora hastigheter – betydligt snabbare än den tidens propellmaskiner kunde prestera.

På hänga sidor trodde man den gången, att det var fiendens överlägsna hemliga vapen, som man hade mött.

Men undersökningar efter kriget klargjorde, att UFO-fenomen innebar ett djupare mysterium, eftersom ingen av de krigförande makterna hade sådana rymdskepp.

Flygande tefat

Det var strax efter andra världskriget, som mysteriet fick sin populära beteckning.

Detta berodde på en amerikansk affärsman Kenneth Arnold från Idaho.

Den 24 juni 1947 var han på affärsresa i eget flygplan, då han fick syn på en grupp stora, platta föremål i luften. Han beskrev dem som "tallriksliknande" – och benämningen "flygande tefat" blev förstasidesrubriker.

Hallucination – eller realitet?

För kapten Thomas Mantell från det amerikanska flygvapnet blev det en hemsk verklighet. Den 7 januari 1948 slogs det larm på flygbasen Godman Airbase vid Fort Knox, där USA har några av världens största guldreserver.

Kolossalformat

Det okänt föremål av kolossal storlek, nästan 100 meter i diameter, stod stilla i luften över flygbasen.

Det var lysande, närmast rödaktigt glödande.

Fyra F 51 jaktplan sändes upp för att undersöka det närmare. Men det okända föremålet försvann. Thomas Mantell var en av de fyra piloterna.

Från basen höll man radiokontakt med honom. "Det är fantastiskt stort", sade han. "Det liknar metall. Jag följer den upp till 20 000 fot..."

Man hörde inte mer ifrån honom. Hans lik hittades bland de spridda resterna av hans jaktplan.

Hade UFO:n försvarat sig med ett okänt vapen från en värld utanför den vi känner till?

skånska Dagbladet
14/10 - 93

Pojksteck bakom cirklar i kornåkern?

ORSA.

Sedan i måndags har det varit folkvandring till den uppmärksammade kornåkern i Holen. Cirkarna i säden har fascinerat.

Nu talar dock allt, till besvikelse för dem som hoppats på något mer ockult, för att ett ungdomsstreck ligger bakom.

Häromdagen fick FK i Orsa telefon från en upplagd yngling, som sa:

– Är ni f-n inte kloka!? Fattar ni inte att det är pojksstreck? Cirkarna gjordes för 14 dagar sedan.

Grabben ville vara anonym. Men uppgifter säger att det är

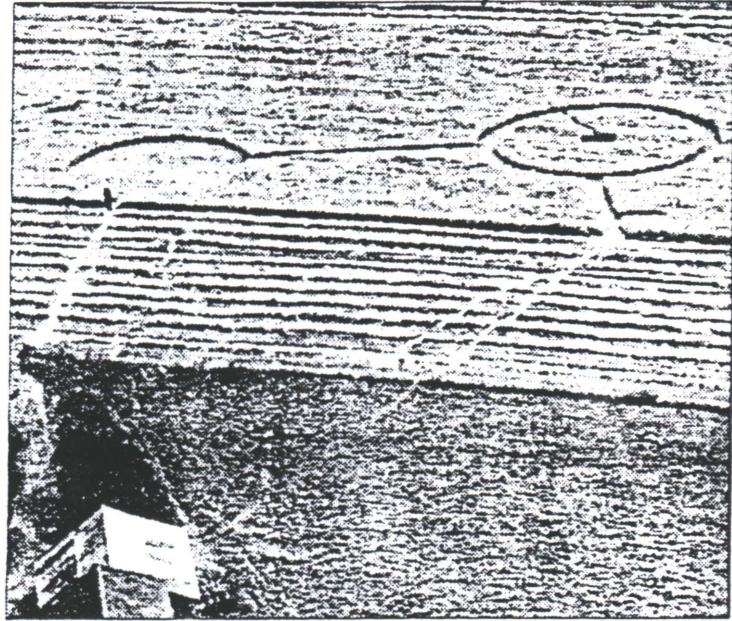
gymnasieelever som skapat cirkarna. Ungdomarna ska också, enligt uppgifter till FK ha berättat om saken för kamrater.

Lätt att rita

Att cirkarna gjordes för två veckor sedan styrks av information från en flygare, som kring 10 september observerade dessa från luften.

Clas Svahn, journalist och ordförande i UFO Sverige, är säker på teorin om pojksstreck. Clas Svahn vet hur det kan gå till att "rita" cirkarna.

– Det går snabbt om man är två personer. En står i mitten med ett snöre och den andre går runt i cirklar med en plankan hängd runt halsen i två snören. Man kliver sedan ned strå-

Publiksuccé. Sedan i måndags har det varit folkvandring till kornåkern i Holen. Nu avslöjar ungdomar att de ligger bakom cirkarna.

na med plankan. Är det sen fuktigt, som det brukar vara nattetid, bryts inte stråna, utan böjs bara ned. I dag tyder det mesta på att flertalet cirklar, sannolikt alla svenska, är gjorda av människor, säger Clas Svahn.

– Finns det ett äkta fenomen

bakom några av de enklare cirkarna, tyder det mesta på att det är ett outforskat väderfenomen.

Clas Svahn tror inte på utomjordingar i det här fallet:

– Men det skulle vara kul att komma i kontakt med grabbar som gjort det, säger Clas Svahn.

BIRGER NYLÉN
0250-401 67

*God Jul
och
Gott Nytt År*

önskas

*alla medlemmar
i Stockholms UFO-förening*

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad